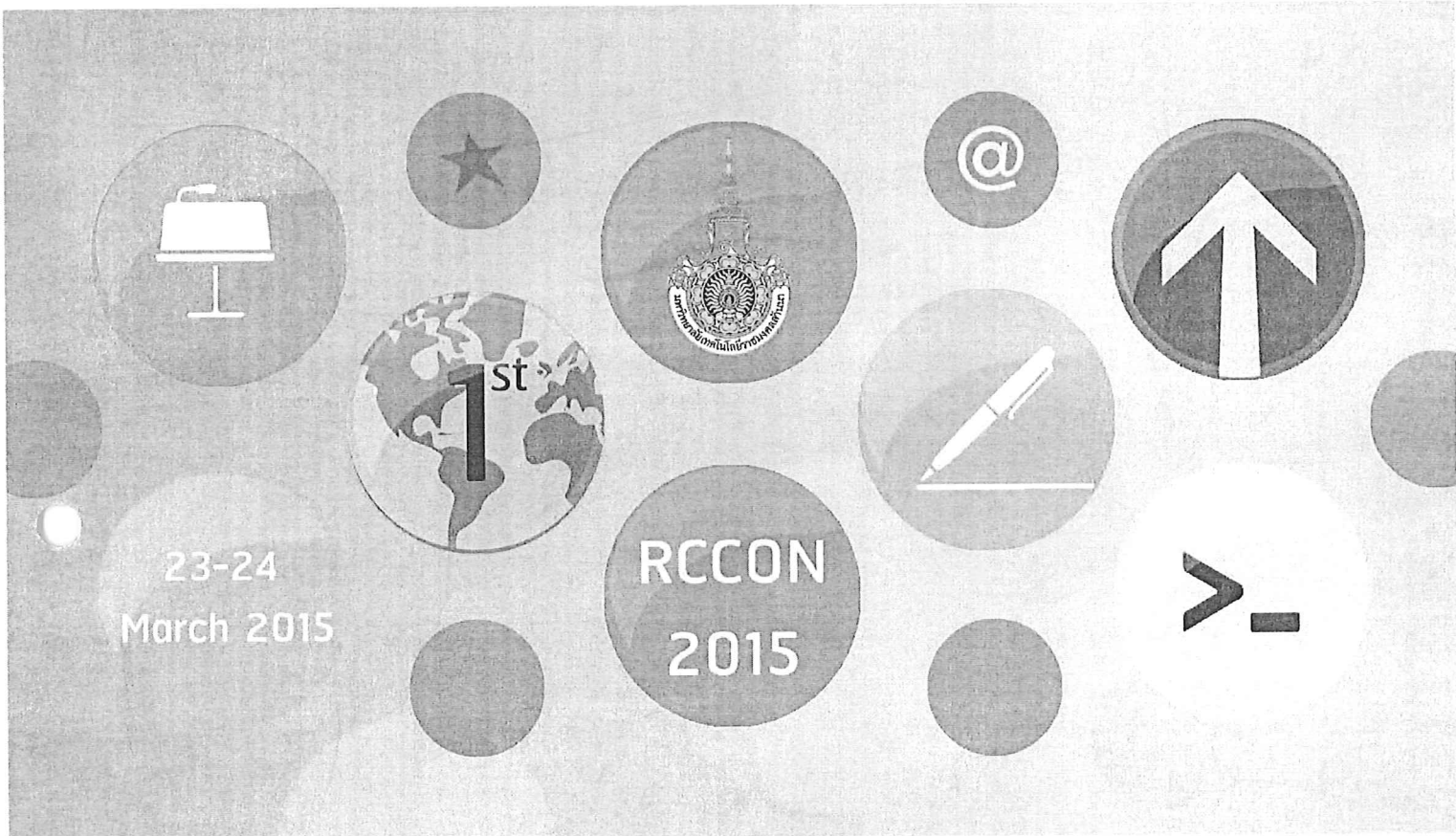
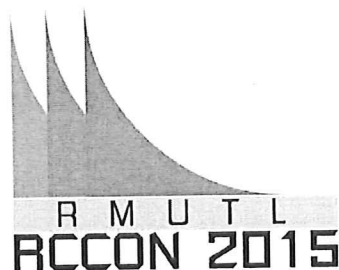

เอกสารแนบ รายชื่อผู้ทรง
คุณวุฒิ พิจารณาบทความ.

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ครั้งที่ 1 ประจำปี 2558 “สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

วันที่ 23-24 มีนาคม 2558 ณ โรงแรมเวียงอินทร์ จังหวัดเชียงราย

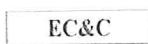
การประชุมวิชาการระดับชาติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๘
“สรวทยาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

The 1st RMUTL Chiangrai Conference, (RCON2015)

๒๓ - ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ณ โรงแรมเวียงอินทร์ จังหวัดเชียงราย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา	ข้าสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติ	คำเมืองลือ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิรูป	ผลจันทร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤกษ์	อักษะรังสี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานะ	แช่ต่าน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ดร.ภาสกร	เข้มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาจารย์ยุทธนา	มูลกลาง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาตยา	คล้ายเรือง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร.ธานินทร์	คงศิลา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร.ณัฐวิจิธา	เลิศพงษ์รุจิกร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทสพล	เขตเจนการ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์	เจษฎาลักษณ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติพงศ์	โสภณพงศ์พิพัฒน์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระศักดิ์	หุดากร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
อาจารย์กิตติธัช	พาพลเพ็ญ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเร็จ	อินท่าไม้	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร. ชีวัน	ทองสอดแสง	มหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร	ราชกิจ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันจักร	สาทสนิท	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยศ	สัมฤทธิ์สกุล	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารา	ภูสง่า	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา	จุมวงษ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เยาวลักษณ์	คงธรรม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนพงศ์	เทียนชัย	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.จีรวรรณ	แช่เล่า	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.บุรุษกร	นันทติลก	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.พิลาศลักษณ์	ศรแก้ว	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.ปริศนารัตน์	สังกะเทศ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.อุไรลักษณ์	สิงห์ทอง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.อุกฤษณ์	มารังค์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายนอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิสร	ลีลาสันติธรรม	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์	เกียรติสิน	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กริช	สมกันธา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์	อินตะขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์	หนูสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานฉัตร	อาการักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธมน	บุญยราศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลพร	กุลตั้งวัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐนันท์	ฐิติยาปราโมทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุขเกษม	กลางกุลเสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาสนา	แก้วโพธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิทย์	ไวยกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุยงยา
ดร.หาญศึก	เล็บครุฑ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ดร.เพ็ญพิชชา	ศิริวัฒนากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
อาจารย์สุรพล	ชุ่มกลิ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยทิพย์	คัตสุระ	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ดร.อรวรรณ	จำพุดม	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาภพ	พันธุ์แพ	มหาวิทยาลัยพายัพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์	ดำรงวิริยะนุภาพ	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา	ไชยมหาวัน	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.ดำรง	อมรเดชาพล	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.ธนาทิพย์	จันทร์คง	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.จิราพร	ไชยวงศ์สาย	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.ปรีมพัฒน์	สัทธรรมนวงศ์	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.วีระพงษ์	กิตติวงศ์	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤตย์	ชมสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ดร.ธีรยุทธ์	เจนวิทยา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ดร.รุ่งโรจน์	สงค์ประกอบ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสิทธิ์	นางทิน	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สัญญา	เครือหงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.พิสิษฐ์	มณีโชติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายนอก

ดร.อัจฉริยา	อิสสระไพบูลย์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร.สรียา	พันธุ์ณรงค์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ดร.อริยะ	นามวงศ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย
อาจารย์สุรศักดิ์	ยะกัน	วิทยาลัยเทคนิคตาก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.กานนท์	เกิดขึ้น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์	จิตต์น้อม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติเดช	บัวใหญ่	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์วี	ระวีกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.นิธิโรจน์	พรสุวรรณเจริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.พรเทพ	ปัญญาแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสุธิดา	นฤตมนต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพธนา	กันทะพะเยา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประมุข	อุณหเลขกะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงวิทย์	เจริญกิจจนลาภ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.วัชรี	เพ็ชรวงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์	พันธนะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ดร.ณัฐโชติ	รักไทยเจริญชีพ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ชนม์	ภูมิภิตติพิชญ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยัง	ปลั่งกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์	ธีรวิสิฐพงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุชจรี	พิเชษฐกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.ธิดารัตน์	จอนนอก	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.กุลกนิษฐ์	ทองเงา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.ณัฐภัทร	พันธ์คง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสุทธิ์	พงศ์พิฤกษ์ชาติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ดร.กัลยาณี	ทองเหลี่ยมนาค	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ดร.เสาวคนธ์	ชุบัว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์	อนันต์วรพงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีโรจน์	เพชรพันธุ์ศ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ดร.วุฒิววัฒน์	คงรัตนประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ดร.สายชล	ชุดเจือจิ้น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ดร.สุรียา	แก้วอาษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายใน

อาจารย์ภัทรพงศ์	อัญชันภาติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ดร.มนตรี	ฉายสว่าง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.จินตนา	ฉัตรบูรภานันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุรกิจ	ปรางสร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สมใจ	สืบเสาะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ประสพโชค	โห้ทองคำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.พานิช	อินตะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล	โอฬารไพโรจน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
รองศาสตราจารย์ ดร.สิริโฉม	พิเชษฐบุญเกียรติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
รองศาสตราจารย์ เพ็ญจันทร์	รวิยะวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ	ชิตบุรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันไชย	คำแสน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ยิ่งขັນ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย	เดชธรรมรงค์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติ	มูลป่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน	คำน่าน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์	สิทธิเจริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประชา	ยีนยงกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร	พัชรประภิติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์	ปงลังกา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนิดา	โชติเสถียรกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์หฤทัย	อาษากิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดิเรก	มณีวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชฎาพร	ปุกแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชษฐ	ทิพย์ประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพงษ์	สมไชยวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชษฐ์	เวศนารัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานัส	แสวงงาม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายใน

ดร.รัตนพล	พนมวัน ณ ออยุธยา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.กัญญณัช	ศิริธัญญา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ธีระศักดิ์	สมศักดิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ปัญญาพร	ศรีชนาพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.กัญญาภาญจน์	ไชเออร์ส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ก้องเกียรติ	ชนะมิตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.จักรกฤษณ์	เคลือบวัง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.กัญฐณา	ดิษฐ์แก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.เผด็จ	ทุกข์สุญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ลัดดา	ปินตา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ริญาภาภัทร์	เขจรนันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.รัฐนันท์	พงศวีรสิทธิ์ธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.จัตตุฤทธิ์	ทองปรอน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ขวัญชัย	เอื้อวิริยานุกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ศุภกิต	แก้วดวงตา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ทวีชัย	กาฬสินธุ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ภาคภูมิ	จารุภูมิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.แมน	ตุ้ยแพร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.วรวิทย์	เลาหะเมทนี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.กุลทรัพย์	ผ่องศรีสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ฟ้าใส	วิวัฒน์วงศ์วนา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ยุพดี	หัตถสิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.พลกฤษณ์	ทูนคำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ปุณยสิริ	บุญเป็ง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.หริพล	ธรรมนาร์กษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.พรรณีภา	เกสัชพิพัฒนกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ธัญญรัตน์	จิตรพีระ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.นิอร	สิริมงคลเลิศกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายใน

ดร.พิเชษฐ	เหมยคำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.นิติศักดิ์	เจริญรูป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.มงคลกร	ศรีวิชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ณภัทร	ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.วิวัฒน์	ทิพจร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.อนนท์	นำอิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.อุสิทธิ์า	จันทาเวียง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.วิฑูรย์	พรหมมี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.สุรัชย์	อำนวยการเลิศ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.ณรงค์	เมตไตรพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.รัตนภาพร	นรรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ดร.อังกูร	ว่องตระกูล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ปองสุข	ศรีชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ธเนษ	เร็วการ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์กนกอร	จิตต์จันงค์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ภัทราพร	สมเสมอ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์สุจิตตา	หงษ์ทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์กรปภา	จันทาพูน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์พิภินันท์	สมไชยวงค์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อัญชนา	พรหมปิ่น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อาริยา	พนมไพร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์สริน	สุภารัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อรรธรณ	เชื้อเมืองพาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ศุภลักษณ์	จิรรัตน์สถิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์มลลักษณ์	ชัยดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์สุวิสา	ทะยะธง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ณัฐมน	ทรัพย์บุญโต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อวยพร	ตะวัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ภายใน

อาจารย์ชนนพร	ยะใจมั่น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ภีรวิชัย	ชัยมาลา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์วรรณะรัตน์	ไชยวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์สุภัทรจิตต์	มะโนสด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ปรีชาติ	อำนวยการเลิศ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ศิรินาฏ	จันทนะเปลิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์กัญญาชญา	สังสิตสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์จิรภัทร	คำแพง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อัมพร	ชัยโชค	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์จรัสศรี	โนมี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ปรีชา	พลชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์นวัฒน์	บุญสัมฤทธิ์ผล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์สิริสาสน์	พันธ์มณี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ธนากร	สร้อยสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์รจนา	บุญฤพ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์ปภาวดี	เนตรสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์อัศรา	โรจนพิบูลธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อาจารย์กรรณา	ใจนันท์ถิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

รูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ บริเวณตลาดโต้รุ่งหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Form of communication between traders stalls and tourists around Night Market Hua-Hin, Prachuabkhirikhan

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า¹ คุณิภา หรือโอภาศ² และสุภาวิตา คุ่มปลี³

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทรศัพท์ 0-3259-4028, 0-3259-4031 หรือ 0-3259-4043-50

E-mail: bananaplump@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ บริเวณตลาดโต้รุ่งหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation) กับผู้ค้าแผงลอย บริเวณตลาดโต้รุ่งหัวหิน จำนวน 12 คน ได้แก่ ผู้ค้าแผงลอยที่เป็นเพศชาย 7 คน และผู้ค้าแผงลอยที่เป็นเพศหญิง 5 คน รวมถึงศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วารสารและหนังสือ ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) วิธีการสื่อสาร พบว่า วิธีการสื่อสารที่ผู้ค้าแผงลอยใช้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ การสื่อสารโดยใช้ภาษาพูด ร่วมกับการใช้ภาษาท่าทางการสื่อสาร ใช้การสนทนาร่วมกับการใช้เครื่องคิดเลข และการนำลิ้นหรือคำที่ได้จากประสบการณ์มาใช้ในการสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก 2) ด้านการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ แบ่งองค์ประกอบในการสื่อสารออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริบทในการสื่อสารเพื่อการซื้อขายสินค้าระหว่างผู้ค้าแผงลอยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ สื่อสารกันโดยที่มีทักษะในการสื่อสารความรู้ ทักษะคิด ระบบสังคม รวมถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และการสื่อสารเป็นกระบวนการสื่อสารผ่านบุคคล 3) ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ผู้ค้าแผงลอยไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษได้ และไม่เข้าใจคำพูดที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้ ซึ่งเกิดจากการขาดองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ

คำสำคัญ: การสื่อสาร, ผู้ค้าแผงลอย, นักท่องเที่ยว, หัวหิน

Abstract

This research is Qualitative Research. The objective of research is to examine form of communication between trader stalls and tourists around Night Market Hua-Hin, Prachuabkhirikhan. The method of data collecting is non participant by observation with trader stalls around night market. The samples are 12 trader stalls which are 7 man and 5 women, and study more from books and magazines. This research is separated into 3 parts 1) Method of communications are showing method of communication of trader stalls with tourists such as verbal communication along with body language, using the calculator and using phrases from experience with the non-native speakers 2) About communication of trader stalls and tourists are separated into

3 elements , Cross culture communication are divided into 3 parts, there are some contexts of communicate for buying between traders stalls and tourists is informal. Trader stalls and tourists communicate by knowledge, belief, social level, culture and Third party. 3) Problems that we have seen trader stalls cannot speak English and they don't understand what they are saying cause form lack of knowledge.

Keyword: Communication, Traders stalls, Tourisms, Hua-Hin

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมอันดับต้น ๆ ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ จากปี พ.ศ. 2556 ประเทศไทยสร้างรายได้ 1.16 ล้านล้านบาทและปี 2557 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวประมาณ 29.92 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.10 สร้างรายได้ถึง 1.35 ล้านล้านบาท สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวไทยที่เข้มแข็งแม้ว่าในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา (สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556)

จากสถิตินักท่องเที่ยวที่มาเยือนอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในปี 2556 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวหัวหินเพิ่มขึ้น 17.20% โดยมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 4.83 ล้านคน เป็นนักท่องเที่ยวคนไทย 3.83 ล้านคน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1.0 ล้านคน การใช้จ่ายระหว่างท่องเที่ยวหัวหินของนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ มีแนวโน้มก่อให้เกิดเม็ดเงินสะพัดสู่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในหัวหินเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 19.10% โดยมีมูลค่าประมาณ 27,000 ล้านบาท

ตลาดโต้รุ่งหัวหิน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งที่มีชื่อเสียงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ผู้คนส่วนใหญ่ที่เห็นบนถนนสายนี้จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่าครึ่ง ประกอบกับนักท่องเที่ยวชาวไทย ทำให้นักท่องเที่ยวที่มารู้สึกถึงบรรยากาศที่มีความหลากหลาย ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรม ดังนั้นการสื่อสารด้วยภาษาสากลหรือท่าทางจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเจรจาสื่อสารกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว (วิไลลักษณ์ รัตนเพียร อัมมะ และคณะ, 2550: 12-18) การติดต่อซื้อขายสินค้าระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติต้องอาศัยทักษะทางการสื่อสาร โดยผู้ขายสินค้าที่เป็นชาวไทยจะต้องศึกษาวิธีการในการสื่อสารเพื่อเชิญชวนให้ซื้อสินค้าหรือบริการ เพื่อการตกลงราคาและการต่อรองราคาสินค้า

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ผู้ค้าแผงลอยบริเวณตลาดโต้รุ่งหัวหิน ส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยนี้เพื่อต้องการศึกษาถึงรูปแบบในการสื่อสารของผู้ค้าแผง

ลอยบริเวณตลาดได้รู้หัวหิน กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยศึกษา รูปแบบวิธีการและปัญหาอุปสรรคในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจเรื่อง รูปแบบการสื่อสาร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ วางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนวางแผนใน การพัฒนาทักษะในการสื่อสารของผู้ค้าแผงลอยให้เกิดประสิทธิภาพและ ตรงกับความต้องการของผู้ค้าแผงลอย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษารูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติบริเวณตลาดได้รู้หัวหิน
2. ให้ได้แนวทางในการพัฒนารูปแบบการสื่อสารสำหรับผู้ค้า แผงลอยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาค้นคว้าในพื้นที่ในการศึกษา คือ บริเวณตลาดได้รู้หัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ขอบเขตด้านประชากร การศึกษาค้นคว้ามีประชากรผู้ให้ ข้อมูลหลักเป็นผู้ค้าแผงลอย ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมโดยสังเกตผู้ค้าแผงลอยจำนวน 12 คน ได้แก่ ผู้ค้าแผงลอยที่เป็นเพศชาย 7 คนและเป็นเพศหญิง 5 คนโดยใช้การ บันทึกข้อมูลภาคสนาม (Field Note) และใช้แนวคิดด้านการสื่อสารเพื่อ บันทึกข้อมูลทั่วไปประกอบการวิเคราะห์ และศึกษาข้อมูลทฤษฎีที่ค้นคว้า จากเอกสาร วารสารและหนังสือ

การตรวจสอบข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยแบ่งเป็น 1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ การพิสูจน์ ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่วิธีการตรวจสอบของข้อมูลนั้น จะต้องตรวจสอบแหล่งที่มา 3 แหล่ง ได้แก่ เวลาสถานที่และบุคคล 2. การ ตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) คือ การ ตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนได้ข้อมูลต่างกันอย่างไรแทนการใช้ผู้วิจัยคน เดียวในการเก็บข้อมูลการวิจัยทั้งหมดเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือดีกว่า ผู้วิจัยเพียงคนเดียว 3. การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือการตรวจสอบว่าผู้วิจัยสามารถใช้แนวคิดทฤษฎีต่าง จากเดิมตีความข้อมูลแตกต่างกันได้มากน้อยเพียงใด (พิทักษ์ ศิริวงศ์และ คณะ, 2011) และศึกษาข้อมูลทฤษฎีที่ค้นคว้าจากเอกสาร วารสารและ หนังสือทั้งนี้ผู้วิจัยนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เนื่องจากเป็นผู้ใช้วิจารณ์ญาณและเป็นผู้ตัดสินใจในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งเป็นผู้บันทึกผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักโดยการ

วิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นการตีความ (Interpretation) ได้จากการสังเกตแบบ ไม่มีส่วนร่วมและการจดบันทึกไว้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม

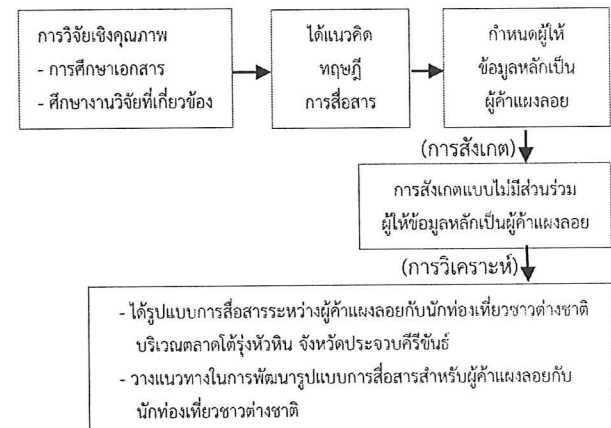
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เฝ้าดูพฤติกรรมกรรมการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผงลอย กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และใช้ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูล เช่น ใช้ iPhone 5 กล้องถ่ายภาพ ปากกา สมุดบันทึก เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสาร (Documentary Research) และจากการศึกษาภาคสนาม (Field Research) ตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยสรุปประเด็น จัดหมวดหมู่ข้อมูลตามเค้าโครงเรื่อง หลังจากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่ได้สมบูรณ์ โดยการสังเกตซ้ำในประเด็นที่เป็น ประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้งหนึ่งจากข้อมูล ที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด

กรอบแนวคิดทฤษฎี/การวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนแรก เป็นวิธีการสื่อสาร ได้แก่ 1) การสื่อสารโดยใช้ภาษา พูดที่ใช้ประจำประกอบด้วยใช้ภาษาท่าทางการสื่อสารของผู้ค้าแผงลอย กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2) การสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดประกอบกับการ ใช้เครื่องคิดเลข 3) การสื่อสารกรณีที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

ส่วนที่สอง ด้านการสื่อสารระหว่างของผู้ค้าแผงลอยกับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นการนำเสนอองค์ประกอบ 3 ด้านของการ สื่อสารของผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ส่วนที่สาม เป็นการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสาร ระหว่างผู้ค้าแผงลอยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

วิธีการสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่า วิธีการสื่อสารที่ผู้ค้าแผงลอยใช้กับ นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีดังนี้

1. วิธีการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดรวมกับการใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารรูปแบบของการสื่อสารดังกล่าว เป็นการสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาที่ผู้ค้าและผู้ขายเข้าใจความหมายและเป็นภาษาง่าย ๆ ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและใช้ร่วมกับการแสดงภาษาท่าทาง เช่น การแสดงกิริยาอาการทางสีหน้า แสดงอารมณ์ความรู้สึก การเคลื่อนไหวของมือและการแสดงออกทางนัยน์ตา เป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การเชิญชวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ซื้อสินค้าเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาเลือกชมสินค้า ผู้ค้าและผู้ขายมักจะกล่าวทักทาย ยิ้ม แสดงความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ผู้ค้าและผู้ขายบางร้านจะส่งสินค้าของตนให้นักท่องเที่ยวชมและจงใจให้ซื้อสินค้า โดยใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการสนทนาเป็นลำดับแรก ส่วนใหญ่เป็นการบอกราคาและการตกลงต่อราคา หากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ ผู้ค้าและผู้ขายจะถามว่ามาจากประเทศไหน หากไม่สามารถพูดภาษาของลูกค้านั้นได้ ผู้ค้าและผู้ขายจึงใช้ภาษาท่าทางในการเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซื้อสินค้า

2. วิธีการสื่อสารโดยใช้การสนทนาพร้อมกับการใช้เครื่องคิดเลขในการเสนอขายสินค้าและต่อราคากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เช่น ในการต่อราคาสินค้า ผู้ค้าและผู้ขายใช้การสนทนาเป็นวิธีง่าย ๆ ตามความเข้าใจของตนเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ร่วมกับการใช้เครื่องคิดเลข โดยการจดจำนวนราคาสินค้าที่ต้องการขาย หรือราคาสินค้าที่สามารถลดได้แล้วส่งให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติดูว่าสินค้านั้นราคาเท่าไรหรือราคาลดได้เท่าไร หากยังไม่พอใจในราคาของสินค้า ผู้ค้าและผู้ขายจะเสนอราคาใหม่โดยกดเครื่องคิดเลขให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติดู

3. กรณีที่นักท่องเที่ยวเป็นชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เช่น นักท่องเที่ยวชาวจีน ชาวญี่ปุ่นและชาวฝรั่งเศส เป็นต้น ผู้ค้าและผู้ขายจะใช้วิธีการใช้ท่าทางในการเชิญชวนลูกค้า เช่น การโบกมือ กวักมือ การยิ้มหรือการชี้ไปที่สินค้าเพื่อเรียกลูกค้า เป็นต้น หรือวิธีการทำความเข้าใจในวลีหรือคำโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เช่น กรณีที่นักท่องเที่ยวเป็นชาวญี่ปุ่นที่ไม่สามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ ผู้ค้าและผู้ขายที่เคยมีประสบการณ์ในการสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น จะพยายามเรียนรู้และทำความเข้าใจคำศัพท์ ความหมายของคำที่จำเป็นในการซื้อขายต่อราคา แล้วนำวลีหรือคำเหล่านั้นมาพูดเป็นคำ ๆ ที่พอเข้าใจได้มาใช้เพื่อการสื่อสารในการขายสินค้า เป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้รับ ผสมกับการฝึกฝนและนำมาใช้บ่อย ๆ จนเกิดความคุ้นเคยไม่ขัดเขิน

การเลือกวิธีการสื่อสารมีปัจจัยเกี่ยวข้องอีกมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สื่อสาร คือ ผู้ค้าและผู้ขาย และผู้รับสาร คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ตลอดจนเหตุการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง บางครั้งการสื่อสารความหมายอาจจะต้องใช้วิธีการสื่อสารทั้ง 2 หรือ 3 วิธี ร่วมกัน เพื่อให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเมื่อมีการส่งสารแล้วยังต้องสังเกตปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสาร เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าสารที่ส่งไปนั้นบรรลุเป้าหมายเพียงใด

องค์ประกอบการสื่อสารระหว่างผู้ค้าและผู้ขายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

จากการศึกษาพบว่า การสื่อสารระหว่างผู้ค้าและผู้ขายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สามารถแบ่งองค์ประกอบในการสื่อสารออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. บริบทในการสื่อสาร บริบทในการสื่อสารเพื่อการซื้อขายสินค้านั้นระหว่างผู้ซื้อ (นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ) และผู้ขาย (ผู้ค้าและผู้ขาย)

เป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ การเดินเลือกซื้อสินค้าเป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ขายและผู้ซื้อใช้ภาษาพูดประกอบกับภาษาท่าทางและใช้คำพูดเป็นวลี เพื่อต้องการเชิญชวนหรือตกลงต่อราคากัน

2. ผู้สื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ค้าและผู้ขายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทำการสื่อสารกันโดยผู้ขายและผู้ซื้อมีทักษะในการสื่อสารความรู้ ที่ศนคติ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของตนบนพื้นฐานที่แตกต่างกัน ผู้สื่อสารทั้งสองฝ่ายต้องการสร้างความสอดคล้องในการแสดงออกทางภาษาพูดและภาษาเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถสร้างการรับรู้ร่วมกันได้ ดังนี้

ด้านความรู้ ผู้ค้าและผู้ขายและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติพยายามสร้างความเข้าใจวิธีการสื่อสารของอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อลดช่องว่างให้มีความใกล้เคียงกันเท่าที่จะทำได้

ด้านทัศนคติ ผู้ค้าและผู้ขายและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ต่างพยายามปรับทัศนคติที่มีต่อกันในทางบวกในขั้นตอนของการต่อรองทั้งการใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทาง ก่อให้เกิดความต้องการที่จะสื่อสารกันทำให้ตีความหมายของสาร

ด้านระบบสังคม ผู้กระทำการสื่อสารทั้งสองฝ่ายต่างมีระบบสังคมที่เปิดกว้าง มีการสัมพันธ์กับคนต่างกลุ่ม เพื่อให้เกิดสัมพันธที่ดีต่อกัน ด้านวัฒนธรรม ผู้ค้าและผู้ขายและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีการยอมรับลักษณะทางวัฒนธรรมของแต่ละฝ่ายไม่มีอคติทางเชื้อชาติ สีผิว

3. สารและสื่อ พบว่าเป็นกระบวนการสื่อสารผ่านบุคคล คือ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารหรือสื่อความหมายให้เกิดการรับรู้ระหว่างกัน เนื้อหาของสารเป็นการตกลงการซื้อขายและต่อราคาสินค้า ในส่วนของภาษาท่าทาง คือ การใช้สัญลักษณ์ การแสดงออกด้วยสีหน้า ท่าทาง รอยยิ้มและการใช้เครื่องคิดเลข

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาพบว่า วิธีการสื่อสารของผู้ค้าและผู้ขายบริเวณตลาดได้รู้ทั้งวิธีที่นิยมใช้กันมาก คือ วิธีการสื่อสารโดยใช้คำพูด วลี หรือคำที่ง่ายและต้องเข้าใจ ๆ เช่น การเชิญให้ซื้อสินค้า การบอกราคาและการต่อราคา ประกอบกับใช้ท่าทางในการสื่อสาร การเรียกเชิญชวนลูกค้าด้วยน้ำเสียงที่ดัง และการแต่งกายที่มีลักษณะโดดเด่นชวนให้นักท่องเที่ยวมอง นอกจากนี้ที่กล่าวมายังพบว่า 1) ผู้ค้าและผู้ขายใช้ภาษาท่าทางร่วมกับภาษาพูด เช่น การแสดงออกทางนัยน์ตา การเคลื่อนไหวของร่างกายและมือ กิริยาอาการทางสีหน้า เพื่อให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพสูงสุด 2) ในการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติดกับผู้ค้าและผู้ขาย ผู้ค้าและผู้ขายจะอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้จากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จากการฝึกฝนเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ 3) ผู้ค้าและผู้ขาย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ปัญหาและอุปสรรค

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นกับผู้ค้าและผู้ขายด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษได้และไม่เข้าใจคำพูดที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มัญญ มະโนหาญ: 2549) ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ ได้แก่ ขาดความรู้ด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์ การออกเสียง ความหมายตามรูปคำ การวางรูปประโยค ทักษะการฟังของผู้ค้าที่มีอายุน้อยและไม่มีความรู้ในการสื่อสารทางด้านภาษาอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ผู้ค้าและผู้ขายส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศด้วยการเข้ารับการศึกษาตามสถานบัน

สอนภาษา แต่มีข้อจำกัดในด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและช่วงเวลาที่ไม่เอื้ออำนวย ส่วนใหญ่เลือกที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มากกว่าการเข้ารับอบรมหรือการศึกษาเพิ่มเติมตามสถาบันสอนภาษา โดยให้เหตุผลว่าการเข้าไปเรียนกับสถาบันเหล่านี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากและต้องสละเวลาในการหารายได้ เมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว ผู้ค้าแผลยจึงจำเป็นต้องเลือกที่จะใช้เวลาในการขายสินค้ามากกว่าเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากเพื่อไปเรียนเพิ่มเติมด้านภาษา

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกับผู้ค้าแผลยบริเวณตลาดใต้รุ่งหัวหิน มีดังนี้ ผู้ค้าใช้วิธีการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดที่ใช้ประจำ ประกอบกับใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารของผู้ค้าแผลยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดประกอบกับการใช้เครื่องคิดเลขและการสื่อสารภาษาท่าทางกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

ด้านการสื่อสารระหว่างผู้ค้าแผลยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทในการสื่อสาร เป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ด้านผู้สื่อสาร ผู้ค้าแผลยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีทักษะในการสื่อสาร ความรู้ ทักษะคติ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของตนบนพื้นฐานที่แตกต่างกันของผู้สื่อสารทั้งสองฝ่าย ด้านสารและสื่อเป็นกระบวนการสื่อสารผ่านบุคคล คือ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารหรือสื่อความหมายให้เกิดการรับรู้ระหว่างกัน เนื้อหาของสารเป็นการตกลงการซื้อขายการต่อรองราคาสินค้าและในส่วนของภาษาท่าทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มนัสสินี บุญมีศรีสง่าและคณะ: 2552)

จากปัญหาดังกล่าวพบว่า ผู้ค้าแผลยบริเวณตลาดใต้รุ่งหัวหิน ยังขาดทักษะในด้านการสื่อสาร ด้านความรู้และด้านทัศนคติ ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีแนวทางหรือนโยบายในการพัฒนาผู้ค้าแผลย เช่น แจก CD เป็นการฝึกปฏิบัติในการดึงดูดผู้ค้าแผลยโดยอาจใช้ภาษาคาราโอเกะเพื่อให้ผู้ค้าแผลยสามารถอ่านตามและทำความเข้าใจถึงเนื้อหาใน CD ได้ง่ายขึ้น หรืออาจแจกหนังสือเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีการจัดอบรมในระยะสั้นหลังจากการอบรมควรมีการติดตามผลและประเมินผลว่าแนวทางดังกล่าวเป็นไปตามคาดหวังหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ เนื่องจากผู้ค้าแผลยบริเวณตลาดใต้รุ่งหัวหิน เป็นผู้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว หากได้รับโอกาสที่ดีในการศึกษา ฝึกอบรมเพิ่มเติม จะสามารถช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยได้อีกทางหนึ่งด้วย
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในโอกาสต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดอบรมด้านภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้ค้าแผลยกลุ่มนี้
 - 2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ของผู้ค้าแผลยที่มีผลต่อการพัฒนาด้านการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ที่จะใช้ในการบริการที่ดียิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาวิธีการฝึกอบรมทางการสื่อสารเพื่อจัดหาหลักสูตรที่เหมาะสมในการเพิ่มศักยภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ผู้ค้าแผลย

เอกสารอ้างอิง

- มนัสสินี บุญมีศรีสง่า และคณะ. (2552). รูปแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของผู้ค้าแบบแผลย: กรณีศึกษาย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 (2552) หน้า 42-56.
- มบุญ มะโนหาญ. (2549). รูปแบบการสนทนาเพื่อการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าเมืองชาวไทยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิภาวี ฝ่ายเทศ. (2554). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของผู้ขายรถยนต์โดยสารสามล้อรับจ้าง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ: 8 ธันวาคม 2557. จาก: <http://mis.rmutt.ac.th/research/research14.pdf>.
- ศูนย์วิชาการบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุปรีย์ สุวรรณบูรณ. การสื่อสาร. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ: 10 ธันวาคม 2557. จาก: <http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/chapter-16html>.
- สุปัญญา ชมจินดา. (2538). กลวิธีในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการขายสินค้าของผู้ค้าแบบแผลยชาวไทยย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย[ออนไลน์]. (2556). ค้นเมื่อ: 8 ธันวาคม 2557 จาก: <http://www.thailandtourismcouncil.org/imgadmins/news>.
- ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสาร [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ: 11 ธันวาคม 2557, จาก: <https://www.l3nr.org/posts/268681>.
- Panyank. ทฤษฎีการสื่อสาร [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ: 11 ธันวาคม 2557. จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/491949>.

ประวัติผู้เขียนบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า
การทำงาน : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

นางสาวศุภิกา หรือโอภาศ
ประวัติการศึกษา: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

นางสาวสุภาวดีดา คัมปาลี
ประวัติการศึกษา: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี